

Parti, har udtalt et eller andet, hvis Ordlyd jeg for Resten ikke kender. Det kan gerne være, at han har haft den Mening; men han har aldrig stillet Forslag derom. Og Forslaget er blevet gentaget Aar efter Aar, men er ikke blevet vedtaget. Kendsgerningen er jo dog den, at i Aar, da vi have dette Ministerium, og Socialdemokratiet ønskede det, er Bevillingen bleven vedtagen.

Konseilspræsidenten (Zahle): En Kendsgerning er det, at det ærede Medlem af Folketinget fra Frederiksborg (Dinesen) og det ærede Medlem af Folketinget fra Fredensborg (Johan Knudsen) begge ivrigt have hævdet Æren for dette Forslag for Højre, og saa er det det eneste Eksempel, det ærede Medlem kan anføre paa, at Socialdemokraterne have tvunget Regeringen til noget!

P. G. C. Jensen: Maa jeg bemærke, at den højtærede Minister har ikke mindste Ret til at sige „kan“; men han har heller ikke mindste Ret til at foretage en Eksamination af mig og forlange, at jeg skal staa op med Finansloven i Haanden og sige: I alt det har Regeringen bøjet sig for Socialdemokraterne.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det forekommer mig, at naar et Medlem af Tinget her overfor en Minister udslynger den Beskyldning, at han og hans Kolleger blive hovmestererede af et bestemt Parti, kan man ogsaa kræve Kendsgerninger bagved.

P. G. C. Jensen: Maa jeg gentage, at jeg har ikke udslynget nogen som helst Beskyldning. Jeg har nævnt en rent faktisk Ting og fremhævet, hvorledes det vil udvikle sig i Fremtiden. Det er særlig det, jeg har nævnt. Ministeren fører det tilbage til, hvad der er sket paa Finansloven. Men det har jeg ikke talt et Ord om; jeg har blot talt om, hvorledes Uviklingen nødvendigvis maatte forme sig, hvis dette Ministerium ikke snarest muligt maatte takke af.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det kunde dog være, at det ærede Medlems Spaadomsgave ikke slog til. Det er dog muligt. Hvor vi bevæge os paa et faktisk Grundlag, maa det ærede Medlem vige. Mødes vi ad Aare, er det dog muligt, at det ærede Medlem ogsaa maa vige og fratage de Spaadomme, han har fremsat.

Harald Jensen: Til det Spørgsmaal, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), om vi gik til Valg paa Afvæbning eller paa den radikale Forsvarsordning, skal jeg for det første svare, at naar Valgdagen kommer, skal det ærede Medlem nok faa at vide, hvad vi gaa til Valg paa. For det andet vil jeg sige, at vi ville gaa til Valg paa en Nedsættelse af Militærudgifterne og foreløbig paa Nedlæggelsen af Københavns Befæstning til Lands og til Vands. Det er det, man har stillet frem. Det er det Program, vi foreløbig kæmpe efter, og saa komme vi nok til Resten ad Aare. Der er blevet talt en hel Del om Socialdemokraterne og det radikale Venstre og om, at Socialdemokraterne hovmesterede Regeringen. Det er blevet udtalt her nu, og det er blevet omtalt i forskellige Blade. Jeg turde maaske sige dertil, at det er jo ganske naturligt, at naar to i og for sig forskellige Partier komme til en Samvirken ved et Valg eller under politisk Virksomhed, da vil det blive ganske nødvendigt, at disse to Parter tage Hensyn til hinanden. Dette Hensyn bliver man nødt til at tage. Det ene Parti maa tage noget Hensyn til det andet, og det andet maa tage noget Hensyn til det første. Det kan ikke undgaas, at saa disse Partiers fælles Modstandere kunne finde paa at kalde dette Hovmestereren og Ydmygelse og alt, hvad der ellers kan siges. Men det kunne disse to Partier jo tage sig ret let, for de komme jo nok frem alligevel.

Rottbøll: Ja, det glæder mig, at jeg fik Besked paa det, jeg spurgte om. Det vil altsaa sige, at det, det ærede Medlem har skrevet, det duer ikke mere. Socialdemokratiet gaar ikke til Valg paa sit oprindelige Standpunkt angaaende Forsvarslovene. De gaa kun til Valg paa Nedsættelse af Militærudgifterne, og til dette Valg kunne de altsaa slaa sig sammen med de Radikale — foreløbig. Det er altid rart at have Klarhed. Det stemmer ikke ganske med Socialdemokratiets Program og med det, man tidligere har sagt til Vælgerne; men nu have vi altsaa den Sikkerhed, at Socialdemokratiet gaar til Valg omtrent paa de Radikales Forsvarsordning.

Der har været talt om det indbyrdes Forhold mellem de to allierede Partier, Regeringen og Socialdemokratiet. Der har været brugt stærke Ord om Hovmesterring, som jeg ikke skal gentage. Jeg vil dog kun sige, at for mig staar det saa-